

Artikel van de maand – April 2012

Missiologische waarnemingen in het NT (9) – 1 Timotheüs

Door Dr. Steef van 't Slot

Paulus geeft ons een alternatief criterium voor de selectie van zendingen, gebaseerd op zijn ervaring als kerkvervolger. Hij stelt dat God liever een ijverige, ongelovige *ignoramus* heeft dan een fatsoenlijke, maar lauwe piëtist.¹ Zouden we niet vaker moeten bidden dat revolutionairen, terroristen en religieuze fundamentalisten tot Christus komen, en geroepen worden tot dienst in het Koninkrijk van God?

Paulus instrueert Timotheüs in zijn bediening de geestelijke gave te gebruiken die hij ontving tijdens een opdrachts- of inwijdingsgelegenheid, onder handoplegging van de oudsten,² door een profetisch woord. Misschien was het een evangelistische gave, die overigens ook bepaalde verplichtingen met zich meebrengt,³ hoewel van niemand verwacht moet worden dat hij voortdurend buiten zijn combinatie van gaven werkt. Het blijven binnen een dergelijk gavenpakket voorkomt overspannenheid van werkers.

Het volgende onderwerp is de harde noot van de kerkelijke tucht. Hymenaeus en Alexander zijn aan Satan overgegeven.⁴ Over een zodanige disciplinaire maatregel lezen we maar eenmaal eerder.⁵ Bij die gelegenheid was de reden *moreel*, in dit geval zou het *leerstellig* kunnen zijn.⁶ Als mensen het geloof van anderen in de kerk te gronde hebben gericht, lijkt de enige drastische oplossing te zijn, hen te scheiden van de gemeente die ze met hun dwaalleer hebben geïnfecteerd. Dit ‘overleveren aan’ kan het beste gezien worden als excommunicatie, een plaatsing buiten de kerk,⁷ terug naar Satans domein.⁸

Paulus – de zending zelf – ondernam actie in beide gevallen, als stichter van de gemeenten. Zijn handelen was waarschijnlijk meer *curatief* dan *straffend* bedoeld.⁹ Wanneer mensen in de handen van Satan geplaatst werden, kwamen ze buiten de geestelijke bescherming van de kerk te staan, een situatie waarin hen (lichamelijk) ongemak kon overkomen¹⁰ in een mate, dat gehoopt kon worden dat ze zich zouden bekeren en terugkeren tot Jezus Christus. Dergelijke disciplinaire maatregelen lijken vaker te zijn voorgekomen in door zendingspioniers nieuw gestichte gemeenten, dan in de oudere, meer gevestigde kerken.

---

¹ 1 Tim. 1:12-16

² 1:18; 4:14

³ 2 Tim. 4:5

⁴ 1 Tim. 1:19,20

⁵ 1 Kor. 5:5

⁶ Zie 2 Tim. 2:17,18

⁷ Vergelijk met Jezus' aanwijzing in Matt. 18:17

⁸ Zie 2 Cor. 4:4

⁹ Guthrie, *The Pastoral Epistles – An Introduction and Commentary*, 1977:68,69

¹⁰ Vergelijk bijvoorbeeld met Hand. 5:1-11

Paulus' aanmoediging voorbede te doen voor alle gezagsdragers is niet slechts bedoeld om God te behagen of om de kerk een comfortabel, ongehinderd leven te geven.¹¹ De sleutel ligt in het volgende vers:¹² 'opdat alle mensen gered en tot erkenning van de waarheid zouden komen'. Het gaat hier niet slechts over plaatselijke evangelisatie maar ook over interculturele zending. Paulus werkte onder verschillende bevolkingsgroepen als 'prediker ... apostel ... en leraar van de heidenen'.¹³

Paulus bemoedigt en adviseert vooral nieuwe zendingen, kortverbanders en eerste-termijn langverbanders die de taal van hun doelbevolking nog niet beheersen.¹⁴ Zolang dat het geval is, kunnen ze een *voorbeeld zijn in woord, wandel, liefde, geest, geloof en reinheid*.¹⁵ De andere richtlijnen gelden voor werkers die voldoende in hun gastcultuur ingeburgerd zijn.

Hoewel Paulus in hoofdstuk 5 over weduwen spreekt, bevinden veel geloofszendingen zich ook situaties als die van de weduwe, door dag en nacht Gods hulp in te roepen.¹⁶ Toch moeten ook zij voldoen aan bepaalde criteria om aanspraak op ondersteuning te kunnen maken.¹⁷ Dat doet echter niet ieder van hen¹⁸ - wat in het geval van zendingen niet zo zeer met leeftijd te maken heeft, als wel met onvoldoende functioneren.

---

¹¹ 1 Tim. 2:1-3

¹² 2:4, vergelijkbaar met de gedachte, uitgedrukt in 2 Pet. 3:9

¹³ 2:7

¹⁴ 4:12,15,16

¹⁵ Zie ook mijn artikel over 2 Korinthiërs, van juli 2011

¹⁶ 5:5

¹⁷ 5:9,10

¹⁸ 5:11,14